

نقش «سارا» بیشتر شبیه «هدیه» بود

داشتم در جلسات بازپرسی شرکت کنیم، البته زن‌هایی که قربانی شده بودند تمایلی به صحبت نداشتند. به هر حال در جشنواره بحث رقابت مطرح است. برای بازی نقش «سارا» دلایل شخصی دارم که ربطی به تجاوز ندارد. من نقش‌های معتاد، خلافکار، قاتل و کمدی بازی کردم و اگر شما چنین نگاهی به من دارید خیلی متأسفم!

رامین سهراب، نادر فلاح، کامران تفتی، مجیدسعیدی وارسلان قاسمی بازیگران این فیلم هستند. اما اهالی رسانه فردبا به تماشای فیلم‌های «ملاقات خصوصی» ساخته امید شمس و «هانا» ساخته حمیدشاه‌حاجی می‌نشینند.

پژمان جمشیدی بازیگر فیلم «علف‌زار» درباره نقشش در این فیلم گفت: خیلی برای بازی در نقش این فیلم وقت نگذاشتم اما چند بار به دادگاه رفتم و حتی به یکی از محکومان کمک کردم تا زندان نرود. سارا بهرامی نیز درباره شانس سیمرغ و یکنواخت شدن در نقش‌های اینچنینی گفت: این نقش بیشتر شبیه هدیه بود. ما این شانس را

پرونده‌های قضایی و جنایی مختلفی را مرور کردم. بهرام رادان به‌عنوان تهیه‌کننده این فیلم در پاسخ به پرسش حاشیه‌های حقوقی و ممیزی فیلم گفت: خواهش می‌کنم شما کاسه داغ‌تر از آتش نشوید. ما تعامل خوبی با قوه قضائیه داشتیم و این سعه صدر موجب شد امروز فیلم را ببینید. فیلم‌های اینچنینی در پیشگیری از چنین جرم‌هایی مؤثر است.

کاسه داغ‌تر از آتش نشوید!

روز گذشته نشست رسانه‌ای فیلم سینمایی «علف‌زار» با حضور عوامل فیلم در سالن اصلی برج میلاد برگزار شد. در ابتدا کاظم دانشی، کارگردان این فیلم گفت: سال گذشته میناوند و انصاریان را از دست دادیم و ای کاش بودند و درخشش رفیق‌شان پژمان را می‌دیدند. این فیلم از یک پرونده استخراج نشده و برای آن تحقیقات زیادی داشتیم و

ظرفیت «پژمان جمشیدی» برای کسب سیمرغ بلورین

پژمان جمشیدی تاکنون برای بازی در فیلم‌های «سو، تفاهم» و «شیشلیک» دو بار کاندیدای بهترین بازیگر نقش مکمل مرد در جشنواره فیلم فجر شده است. تلاش‌های او امسال می‌تواند با کسب یک سیمرغ بلورین به ثمر بنشیند، به خصوص که در فیلم‌های «علف‌زار» و «بی‌مادر» دو نقش متفاوت را بر عهده دارد.

دو فیلمی که هر کدام ظرفیت این را دارند تا جمشیدی را به سیمرغ بلورین بهترین بازیگر نقش اصلی یا مکمل برسانند.

ذره‌بین

«بیرو» از نگاه منتقدان

فیلم «بیرو» که بر مبنای زندگی علیرضا بیرانوند ساخته شده، تمرکزش بر مخاطبان کودک و نوجوان است. محمدرضا مقدسیان، منتقد سینمایی معتقد است این فیلم به واسطه پرداختنش به سینمای قهرمان‌محور در قالب یک درام ورزشی، اثر قابل تأملی است و البته برای کارگردانش نسبت به اثر قبلی او، یک قدم رو به جلوست. علی بحرینی، دیگر منتقد سینمایی هم با بیان اینکه «بیرو» فیلم خوبی است، باور دارد که عباس میرزایی (کارگردان اثر) توانسته بیرانوند را به جهان سینمایی خودش بیاورد و یک فیلم خوب بسازد، فیلمی که البته شاید تماشاگران زیادی نداشته باشد.

صبا کریمی ۱ نمی‌دانم خودش هم متوجه این موضوع شده یا نه، هر بار که نامش در فهرست بازیگران یک سریال یا فیلم سینمایی قرار می‌گیرد، علاقه‌مندانش خود را آماده تماشای یک درخشش تازه و خلق شخصیتی کاملاً متفاوت با سایر کاراکترهای او می‌کنند. جواد عزتی را می‌گویم، بازیگر خوش تکنیک و کاربلدی که صبوری و دوراندیشی او ویژگی‌های بارز اوست و گرچه در طول این سال‌ها بی‌مهری‌های زیادی نسبت به توانایی‌هایش در جشنواره فجر صورت گرفته اما او همچنان ثابت‌قدم به راهش ادامه داد و جایزه اصلی‌اش را از دست مردم گرفت.

■ **عزتی؛ بازیگری با اکت باورپذیر و متفاوت** آن هم درست در زمانه‌ای که یکی دو بازیگر دیگر با تعریف و تمجیدهای اغراق‌شده و پایان‌ناپذیر از قله بازیگری بالا رفتند و دیگر حاضر نشدند از آن پایین بیایند اما عزتی با همان لیخند همیشگی‌اش و در آرامش مشغول خلق شخصیت‌های ماندگاری شد که هر کدام جهان مختص به خودشان را داشتند. از صادق پرهیاهوی «ماجرای نیمروز» تا مجید «تنگه ابوقریب» و یاسر سرخورده و یاغی «جان‌دار» تا حجت «شنای پروانه» و یحیی دلشکسته و آرام «آتابای» و خلق مالک مالکی جاه‌طلب و بلندپرواز «مرد بازنده»، جواد عزتی در هیچ کدام از این شخصیت‌ها پیدا نبود و تبدیل به آدم داستان فیلمش شده بود. در این سیر پرفراز و نشیب، او حالا تبدیل به بازیگری شده که انکار توانایی‌هایش ممکن نیست و به تنهایی دوران تک‌ستاره بودن در سینما را به سر آورده و ثابت کرد می‌شود نقش‌های متفاوت را «متفاوت» بازی کرد. بد نیست به گفته امیر دژآکام، مدرس و کارگردان تئاتر که در «مرد بازنده» همبازی اوست اشاره کنیم که تعریف جالبی از بازیگری دارد و معتقد است: «بازیگر در عین حال که باید متفاوت بازی کند، باید «باورپذیر» هم باشد. امتیاز مهمی که جواد عزتی به درستی از آن برخوردار است و از معدود بازیگرانی است که چند دقیقه پس از نخستین پلان‌هایش نقش را می‌بینید نه خودش را».

■ **مهدویان و عزتی؛ از رفقت تا همکاری** او امسال با «مرد بازنده» ساخته محمدحسین مهدویان در فجر چهلم حاضر است. این دو به واسطه همکاری‌های موفق سال‌های اخیرشان روزهای خوبی را می‌گذرانند و به یک زوج هنری شش‌دانگ تبدیل شده‌اند. احتمالاً هنوز اثر تماشایی «زخم کاری» از ذهن مخاطبان بیرون نرفته که قرار است تماشاگر «مرد بازنده» باشند. این اتفاق از دو وجه قابل بررسی است؛ از این جهت مثبت است که «زخم کاری» به عنوان یک موفقیت تمام‌عیار مخاطبان را بیش از پیش مشتاق تماشای همکاری تازه این دو سینماگر می‌کند، اما از منظر دیگر پاک کردن تصویر قدرتمند مالک مالکی از ذهن و

نشستن به تماشای این مرد بازنده قدری سخت و کنترل‌ناپذیر است.

■ **یک پلیس خسته اما حواس جمع!** «مرد بازنده» مخلوطی از ژانر جنایی، پلیسی و معمایی است و داستان احمد خسروی، سرهنگ کهنه‌کاری را روایت می‌کند که درگیر حل پرونده یک قتل است و همزمان با مشکلات خانوادگی‌اش هم دست و پنجه نرم می‌کند. جواد عزتی در این فیلم نقش مردی را ایفا می‌کند که دست‌کم ۱۵ سال با سن فعلی او فاصله دارد و همین کارش را سخت‌تر کرد، گرچه خودش معتقد است سن و سال نقش تأثیری در سخت شدنش ندارد و آنچه خلق یک کاراکتر را سخت‌تر می‌کند درونیات آن است. با این حال او توانسته شمایی دقیق از احمد خسروی به عنوان پلیسی نکته‌سنج، جدی و البته باضعف‌ها و ترس‌هایش را به تصویر بکشد. اما در عین حال به دلیل شباهت اتمسفر کلی حاکم بر «مرد بازنده» به «زخم کاری» ناخواسته ممکن است گاهی در تماشایش به آن سمت و سو هم کشیده شوید ولی عزتی تمام تلاشش را کرده احمد خسروی را ببینید نه هیچ کس دیگری را!

نیست که دلم می‌خواهد، حتی در مقبول‌ترین و تحسین‌شده‌ترین فیلم‌هایم باز هم چیزی در درون من ناقص باقی می‌ماند. او در عین حال که نگران واکنش‌ها به «مرد بازنده» نیست اما این بار راضی است و تماشای فیلم قانعش می‌کند. او در این دلنوشته این طور ادامه می‌دهد: شاید برای ساخت این فیلم بیشتر از قبل هوای خودم را داشته‌ام. تا اینجا که من خوشحال‌ترین تماشاگر اثری هستم که بسیار دوستش دارم.

■ **آیا مرد بازنده می‌تواند مخاطبش را راضی کند؟** با این حال «مرد بازنده» تا این لحظه فقط در سینمای رسانه به نمایش درآمده و اهالی مطبوعات و منتقدان مخاطبش بوده‌اند و واکنش‌ها نسبت به آن متفاوت بوده و در حالی که عده‌ای از آن به عنوان یک اثر قابل قبول و پرتعلیق یاد می‌کنند اما برخی هم آن را به اندازه فیلم‌های دیگرش قابل دفاع نمی‌دانند، اما آنچه به قطعیت می‌توان درباره تازه‌ترین اثر محمدحسین مهدویان گفت این است که انتظار مخاطبان از «مرد بازنده» چیزی بیشتر از این بود و شاید «زخم کاری» به قدری توقعات را بالا برده که مخاطب از این مرد بازنده انتظارات فراتری داشته است.

■ **مهدویان با سینما خوش می‌گذراند** حالا به قطعیت می‌توان گفت مهدویان با سینما تفریح می‌کند و خوش می‌گذراند، یعنی همان قدر که سینما برای او جدی است اما بدش نمی‌آید هر گوشه از این دنیای جادویی را هم تجربه‌کنند و ریسک روایت داستان‌هایی که فرسنگ‌ها با هم فاصله دارند را با شهامت بسیار می‌پذیرد. او مدت‌هاست که ساحل امن را رها کرده و پا به دنیای متفاوتی گذاشته که آدم‌های قصه‌هایش هر کدام از یک جهانی می‌آیند. او در این سال‌ها با آزمودن ژانرهای مختلف مخاطبش را حساسی غافلگیر کرده، نمونه‌اش آخرین فیلم او «شیشلیک» که نه تنها با جهان فیلم‌سازی‌اش متفاوت است بلکه حتی با فیلم‌های کمدی که در تمام این سال‌ها ساخته شده هم فاصله معناداری دارد. ولی از بین همه فیلم‌های قابل دفاعی که تا به حال ساخته به گفته خودش، «مرد بازنده» برایش چیز دیگری است.

■ **خوشحال‌ترین تماشاگر «مرد بازنده» کیست؟** او در یادداشتی که به مناسبت نخستین اکران «مرد بازنده» منتشر کرده، این طور می‌گوید: همیشه بعد از تماشای هر کدام از فیلم‌هایم حس می‌کردم که بعضی از جزئیات همان

سعی کردم همیشه نقش‌هایم را خوب بازی کنم

■ **تجربه همکاری با فیلم‌اولی‌ها** فلاح درباره اضافه شدنش به گروه بازیگران فیلم اکشن «لایه‌های دروغ» می‌گوید: پس از خواندن فیلم‌نامه و دیدن فیلم‌های کوتاه رامین سهراب، تمایل به همکاری با این کارگردان جوان پیدا کردم. ژانری که سهراب در فیلم‌سازی تجربه می‌کند، بسیار جذاب است و با توجه به تسلطش به هنرهای رزمی، فیلم‌های کوتاه اکشن خوبی ساخته است.

او با اشاره به خالی بودن فیلم‌های ژانر اکشن در سینمای ایران خاطرنشان می‌کند: تولید این ژانر بسیار سخت است چون تخصص ویژه بازیگر را می‌خواهد و بازیگری که قرار است نقش قهرمان را در این ژانر ایفا کند بایستی مسلط به هنرهای رزمی باشد و آمادگی جسمانی بالایی داشته باشد، ما در بین بازیگرانمان گزینه‌هایی که مسلط

عنوان می‌کند: شاید مناسباتی وجود دارد که نمی‌خواهند یک عده دیده شوند. در تمام سال‌هایی که کار کردم، نقش‌های متفاوتی را تجربه کردم. مگر در دوره‌های قبل بازی بدی در فیلم‌های «در خوناگاه» یا «سد معبر» داشتم؟! او اضافه می‌کند: من در این سال‌ها خیلی کار کردم و درست است که بیشترین ایفای نقش را در نقش‌های مکمل داشتم و نه نقش اصلی. ولی همیشه سعی کردم نقش‌هایم را خوب بازی کنم. نمی‌دانم داوران جشنواره فجر در این سال‌ها به بخش بازیگری چه نگاهی داشته‌اند. وی که معتقد است گرفتن سیمرغ جشنواره اهمیت دارد چون در سرنوشت بازیگر اثرگذار است یادآور می‌شود: درباره اینکه داورى هـا بر چه اساسی باشد و چه اتفاقاتی در معرفی کاندیداهای به‌ترین نقش مکمل مرد رخ بدهد، باید منتظر رای داوران ماند.

■ **زهره کهندل؛ نادر فلاح جزو بازیگرانی است که همیشه خوب بودن او در ایفای نقش‌های مکمل موجب نادیده گرفتنش شده است.** او امسال در دو فیلم «لایه‌های دروغ» و «ملاقات خصوصی» نقش آفرینی کرده که به ترتیب امروز و فردا در جشنواره به نمایش درمی‌آید.

■ **تجربه بازی در نقش‌های متفاوت** فلاح درباره اینکه آیا تغییر ژانر یا یک نقش متفاوت می‌تواند به دیده شدن بازی‌اش کمک کند؟ می‌گوید: به نظرم تغییر ژانر تأثیر زیادی در دیده شدن ندارد چون در این سال‌ها ژانرهای مختلفی را تجربه کردم مثلاً در جشنواره امسال، دو نقش کاملاً متفاوت را بازی کردم. در «ملاقات خصوصی» ایفاگر شخصیتی هستم که در جاهایی موقعیت طنز هم ایجاد می‌کند در حالی که در «لایه‌های دروغ» یک کاراکتر بسیار تلخ و عصبی دارم یعنی دو نقش کاملاً متفاوت. ضمن اینکه من در این سال‌ها ژانرهای متفاوتی را تجربه کردم از کمدی بگیرم تا درام و جنگی. او که چند دوره پیش برای نقش مکمل مرد فیلم «سد معبر» کاندیدای گرفتن سیمرغ شده بود، درباره اینکه چرا در این سال‌ها بازی‌اش در نقش‌های مکمل دیده نشده است،

■ **وعده وزیر ورزش** برای ساخت یک فیلم ورزشی دیگر در حالی که علیرضا بیرانوند به دلیل بیماری کرونا نتوانسته بود عوامل فیلم را در اکران همراهی کند، اما سیدحمید سجادی، وزیر ورزش و جوانان در جمع اهالی رسانه و منتقدان حاضر شد و به دیدن فیلم «بیرو» نشست. سجادی بر ساخت این نوع فیلم‌های قهرمان‌محور در حوزه‌های مختلف ورزشی تأکید کرد و در حاشیه این بازدید قول داد سال آینده فیلمی مشابه «بیرو» با مشارکت وزارت ورزش و جوانان و بنیاد سینمای فارابی در حوزه ورزش قهرمانی و چهره‌های قهرمانی ورزش ساخته شود. اما سانس دوم به «مرد بازنده» ساخته محمدحسین مهدویان اختصاص داشت که تقریباً ۱۱ دقیقه پیش از موعد تعیین شده اکران شد. این فیلم روایت زندگی شخصی و کاری یک کارآگاه میانسال را به تصویر می‌کشد که درگیر یک پرونده جنایی می‌شود. این فیلم برخلاف سایر آثار مهدویان با تشویق زیادی در سالن روبه‌رو نشد و به نظر می‌آید نتوانسته آن طور که باید توجه اهالی رسانه را به خود جلب کند.

■ **صدای عکاسان هم درآمد** اما نشست خبری «مرد بازنده» با ازدحام خبرنگاران و عکاسان همراه شد و سانس سعدی که محل برگزاری نشست‌های خبری فیلم‌هاست با وجود فضای محدود اما میزبان ظرفیتی بیش از حد مجاز بود و این ازدحام جمعیت صدای عکاسان خبری را درآورد و تعدادی از آن‌ها به نشانه اعتراض سالن نشست را ترک کردند. جواد عزتی هم در واکنش به اعتراض عکاسان نسبت به شرایط موجود گله کرد.

■ **پرده نمایش و صدای سالن همچنان بدون کیفیت** اگرچه سالن نمایش مرکز همایش‌های میلاد به دلیل ظرفیت بالا، پذیرای مخاطبان بسیاری است و همه اهالی رسانه و منتقدان می‌توانند در یک فضا فیلم را روی یک پرده عریض ببینند اما در طول این سال‌ها بحث کیفیت صدا همیشه موردانتقاد و اعتراض فیلمسازان بوده است و جای تعجب دارد که چرا فکری برای بهبود آن نمی‌شود. اتفاقی که در زمان نمایش فیلم «مرد بازنده» مشهود بود و صدای فیلم با کیفیت پایینی پخش شد و البته اعتراض مهدویان را هم به همراه داشت.